

BOLETIN

DE LA SOCIEDAD ECONÓMICA DE
AMIGOS DEL PAÍS DE GERONA

SUMARIO

ACTA DE LA SESIÓN CELEBRADA POR LA SOCIEDAD ECONÓMICA GERUNDENSE DE AMIGOS DEL PAÍS, EL DÍA 4 DE OCTUBRE DE 1922.—LITERATURA: EL MOCADOR DE NEU.—EL MEU MAR.—REVELACIÓ.—INFORMACIÓN DE NUESTRA SOCIEDAD.—NOTICIAS.—PUBLICACIONES RECIBIDAS.

Acta de la sesión celebrada por la Sociedad Económica Gerundense de Amigos del País, en 4 de Octubre de 1922.

En Gerona, a 4 de Octubre de 1922, celebró sesión ordinaria mensual la Sociedad Económica Gerundense de Amigos del País, bajo la presidencia del Sr. Director D. José Ensesa, asistiendo los señores que al margen se indican.

Fué leída y aprobada el acta de la sesión anterior.

Se dió cuenta de haber recibido un atento B. L. M. de D. Ramon Noguer Comet participando haber tomado posesión del cargo de Vicepresidente de la Comisión provincial, que ya fué contestado oportunamente.

Se dió lectura a un oficio del Sr. Alcalde pidiendo una subvención o premio para el próximo concurso de ganado a celebrar durante las próximas fiestas de San Narciso, acordándose no ser posible atender a tal petición aun sintiéndolo mucho, dada la penuria de la caja.

Se leyó también otro oficio del «Centre de Dependents», solicitando un premio para la IV fiesta de los Juegos Florales infantiles, acordándose contestarlo en igual sentido que el anterior.

Enteróse la corporación de que oportunamente había sido invi-

1932

Discutir el 2 de 1932

Carta época

tada per la Alcaldía para asistir a las reuniones que tuvieron lugar para tratar de la creación de una bolsa de trabajo, a las que asistió el Vicedirector D. Manuel Almeda.

LITERATURA

EL MOCADOR DE NEU

Ting en mes mans ton mocador de neu, hàbilment, bellament brodat en aquelles tardes otomnals de crepuscles hipòcondríacs.

El ting en un petit estoig perfumat, com una riquíssima joia nupcial, que esguardo en les meves hores solitaries, amb els ulls freturosos i amb cert encantament.

Evoco, contemplant-lo solitariament, la tarde en que ambdós assentats rera ls cristalls auriolats de llum morenta de la teva baixa i alegre estància, en una d'aquelles tardes d'ensomni, brodaven els teus dits de seda i or el monograma ramejat en el petit mocador de neu que ara és amb mi.

Evoco també l'acte aquell, el curt interval en el qual tots dos sols, revestit de coratge, vaig apoderar-me, per força, violentament, de les teves mans, el blanc mocador que vull més perquè és el teu adorat.

Ara és meu, ara és amb mi i sols ell secarà les llàgrimes vives de goig o de tristesa que jo plori per tu.

Oh blanc, blanquíssim mocador de neu, qui estàs acaronat per les esquisides i blanques suavitats del blavis vellut de l'estoig perfumat, tu romandràs en ton letarg, allunyat, segregat, sense poder servir per més temps a ella de joguina dels seus dits.

Vull tenir-te amb mi, vull que passis la teva vida vora meu, per a que sàpigues contar-me la seva, els seus actes, els seus pensaments, el seu amor.

Viuràs amb mi fins que m'uneixi sacramentalment amb ella i allavors quedaràs redimit del captiveri.

EL MEU MAR

El meu mar és ella. Té ls ulls vellutats de blau marí, amb les seves profunditats enigmàtiques, amb els seus misteris eternals que fan sospirar tristeses i alegries.

Feia temps que jo tenia el cor curull de secrets eròtics i sofria

amargament, sense trobar-ne cap d'altre germà caritatiu que's fessó de les meves angoixes.

Nits i dies els passava davant del mar confessant-li amb unció mística totes les penes, tots els secrets, totes les ansies i mai em sentia aconhortat. Ses ones rebotien folles als meus peus ensenyant-me llurs rialles blanques, iròniques.

Des d'alguns jorns hi anava acompanyat. Venien dugues amigues, dugues bones amigues, devotes també del mar, i passavem ageguts en el sorral moltes hores contemplant el pas tranquil i serè dels navilis orientats, creant idees que atravesant l'horitzó es perdien per sempre.

Parlavem, parlavem molt. De què hàviem de parlar? Espremiem el nostre cor per a fruit de les sensacions agre-dolees que's manifesten quan hi ha qui les cull.

Jo me'n sentia grat d'oír a la compassiva amiga, referint llurs ideals, el seu pervindre somniat aconseguint extremir el meu ésser i filtrant-se'm les seves suaus paraules: la escoltava amb l'ànima ferventa i amb una irresistible devoció i atracció. Cap més altra persona m'entenia i l'entenia.

Venia—vaig dir-li— sempre davant del mar. Hi venia amb els llavis trèmols i el cor obert amplemment i davant seu descapdellava amb minuciositat, com si seguis la lectura de la novel·la de la meua vida. El mar, doncs, coneixia les meves angoixes, els meus anhels, els meus pesars, i sols reia, bramolava continuament, augmentant el meu neguit. Ara vinc amb vos que també les sabeu les tristors que tenen envolcallat el meu esperit. Bé ho sabeu vos queestic absent d'ella, la que un temps serví per a oblidar un fals amor perdut en els principis juvenívols, més avui em trobo doblement enganyat. Cap dels seus esforços per a conquerir mon amor és prou interessant i suggestiu. No puc amar-la com es mereix malgrat ésser la veritable encarnació de la bondat, que no és prou car jo no seria feliç, ni ella tampoc. I com dir-li: Pressento la melangia d'ella.

L'amiga em mirava i jo comprenia que m'entenia. Els seus pits es movien amb força com les ones de la mar. Son cor alleugerí el terrible secret meu i no'ns separàrem fins que res quedà per dir l'un a l'altre i fins que estiguerem sols amb les estrelles i la mar.

Oh, el meu mar! El meu mar és ella: la dels ulls vellutats de blau marí.

REVELACIÓ

Alba senyora del mirar serè, gentil senyora d'ulls clars, amb lluiçors d'aubada, ving avui a complir joiosament la prometença que vaig fer-vos repetides voltes de trametre-us les impressions rebudes en el vostre jardí líric.

Us vaig prometre dir-ne quelcom de les flors del vostre jardí, qui tenen perfums suaus i ignorats, dels discreteigs sostinguts per les nostres ànimes vora dels grans roserars aporcel·lanats, vora dels clavells reverenciosos, vora la nívia blancor del gessamí, de la vostra excelsa figura humana i divina alhora, del vostre amatent compte en criar a aquelles flors, del vostre amor en cullir-les, del vostre ardor en besar-les.

La prometença fou feta amb tota l'unció i la devoció i aixís mateix la compleixo, bo i tenint per testimoni irrecusable de tot, el clavell de rubí que servo dissecat i que vos cullireu per tal de fer-lo viure unes hores damunt mon cor.

Era una nit estival. Les flors ressorgien com estels en la gran verdor del vostre somniós jardí.

Caminavem, caminavem, lentament, visitant en mitg del silenci nocturn i de l'infinita munió de flors esbadellades. La fina sorra descobria les nostres petjades, i us prometí dirvos-en quelcom grat dels roserars, del gessamí qui blanquejava níveament, de les nimfes pàlides que mostraven sa cara des del tresc estatge del remorejant brollador marmori, besades per la cabellera penjanta de la picardia que'l recobria.

Vull parlar-vos també dels bells matins quan tota blanca sortieu al jardí a copsar grosses abraçades de flors encara humides de rosada, amb les quals arreglaveu les àmfores de les sales, els florers del menjador, la vostra cambra i tota la casa era perfumada de roses i de jamelia, i fins en el vostre pit hi lluien sempre les roses blanques o roges, i en la mata espessa, abundosa, de la vostra cabellera aurífica també hi vivien a voltes les roses, aquelles roses que tantes voltes en el jardí, amb llurs punxes fines i atrevides, us feien nàixer una rosa de sang en els vostres dits.

Evoco dolçament la vostra parla atraient, les il·lusions forjades amb vos i per vos, la relació dels jorns de la vostra joventut enyorant l'amor ignorat, relació que oïa amatent a l'ensemps que la vostra mirada baixa, baixa, es reflexava en l'aigua mansa, cristal·lina que a voltes s'iritzava per l'alegria dels peixos or i granats en obirar-vos.

En finir les jornades estivals, en allunyar-me de vos, de la vostra casa amable, dels somniosos col·lotges, de la forta sentor de les flors

del vostre bell jardí, perfum sense parió, perfum ubriagador, com el vostre alè, devingué torbat i enyoradís el meu esperit i avui en donar compliment a quelcom que és sagrat, sento una força interna, com una mà guiadora, que m'obliga a ésser sincer i valent en la revelació, a dir-vos que no puc passar sense vos, que no puc viure sense tenir-vos ben aprop meu, sense gosar de la olor de les flors del vostre jardí entre les quals hi sembrarem les il·lusions que avui han florit i han granat en el meu cor, del qual us en faig ofrena per tota la vida.

INFORMACIÓN DE NUESTRA SOCIEDAD

Se ha recibido la siguiente carta y circular:

«Assemblea de l'Autonomia Universitària.—Comissió permanent.—Universitat de Barcelona.

R. Societat Econòmica d'Amics del País.—Girona.—Rebuda la vostra adhesió a l'Assemblea de l'Autonomia Universitària, la Comissió Permanent ha acordat remerciar-vos l'atenció i a son temps assabentar-vos dels treballs realitzats.—Per la Comissió Permanent, Dr. Joaquim M.ª Perés.»

«Circular.—Aquesta Comissió té l'honor de comunicar a..... els acords aprovats per aclamació de l'Assemblea Universitària que va tenir lloc en el Saló de Consells de l'Universitat el dia 29 del mes d'octubre passat.

1.ª L'Assemblea declara que a l'Universitat de Barcelona li és indispensable el règim autonòmic per al compliment adequat de llurs fins.

2.ª L'Assemblea afirma que la funció universitària ha d'ésser exercida no solament pel Claustre ordinari, sinó també per les representacions del professorat auxiliar, dels Doctors matriculats, de la classe escolar i antics alumnes i dels centres docents i culturals dependents de l'Universitat o amb aquesta articulats.

3.ª L'Assemblea aspira a què en el termini mes breu possible, es promulgui una llei d'autonomia universitària, lamentant que, per part del senyor Ministre d'Instrucció Pública no s'hagi demostrat el propòsit de portar-lo a cap abans ni després de la suspensió del Reial Decret d'Autonomia Universitària de 21 de maig de 1919.

Considera l'Assemblea que mentre la dita llei no es publiqui, han d'ésser facultades les Universitats que ho desitgin per a anar instaurant un règim autonòmic, en harmonia amb això que es diu en l'apartat segon.

4.ª L'Assemblea designarà una Comissió permanent a la qual donarà un ample vot de confiança per a portar a els acords adoptats, recaptant el concurs de tots els representants a Corts del districte Universitari (Catalunya i Balears), amb la facultat de realitzar aquells actes que tendeixin a interessar a l'opinió pública en favor de l'autonomia universitària i de reunir l'Assemblea sempre que ho consideri oportú, fins a aconseguir la implantació del règim autònom.

5.ª L'esmentada comissió, constituïda per catedràtics i doctors matriculats, tindrà per president honorari el rector de la Universitat i podrà designar les persones que hagin de cobrir les vacants que puguin produir-se, així com ampliar el nombre de vocals si ho creu convenient.

Adhesions rebudes:

Mancomunitat de Catalunya.

Diputacions: Barcelona, Tarragona, Girona i Lleida.

Ajuntaments de capital de província: Barcelona, Tarragona i Girona.

Ajuntaments de cap de partit: Tarrasa, Valls, Santa Coloma de Farnés, La Bisbal, Olot, Sabadell, Sant Feliu de Llobregat, Sort, Seu de Urgell, Igualada, Arenys de Mar, Mataró, Vendrell, Falset, Manresa i Figueres.

Col·legis: d'Advocats de Barcelona, Procuradors de Girona, Advocats de Lleida, Metges de Barcelona, Metges de Lleida, Farmacèutics de Tarragona, Metges de Tarragona i Farmacèutics de Lleida.

Entitats culturals i econòmiques: Ateneu Barcelonès, Acadèmia de Jurisprudència i Legislació, Acadèmia de Bones Lletres, Unió Espanyola de Estudiants, Circol Artístic de Sant Lluç, Associació de Antics Alumnes de l'Universitat de Barcelona, Institut de Fisiologia, Càmera Industrial de Palamós, Centre de Lectura de Reus, Centre excursionista de Catalunya, Obra del Bon Mot, Circol Artístic, Càmera Mercantil, Circol Odontològic de Catalunya, Club Muntanyenc, Institut d'Estudis Catalans, Societat d'amics de l'Instrucció, Societat d'amics del país de Girona, Institut de Cultura i Biblioteca popular de la dona i Ateneu Montgrí, de Torroella de Montgrí.

La Comissió Permanent,

Comte de Lavern, doctor en Ciències; Josep M.ª Bartrina, catedràtic de la Facultat de Medicina; Joaquim M.ª Peres Casañas, doctor en Dret; Guillem de Benavent, doctor en Farmàcia; Enric Sánchez-Comendador, doctor en Medicina; Enric Soler i Batlle, catedràtic de la Facultat de Farmàcia; Carles Sanllehy, doctor en

Filosofia i Lletres; Antoni García Banús, catedràtic de la Facultat de Ciències; Josep M.ª Trias de Bes, catedràtic de la Facultat de Dret; Joaquim Balcells, catedràtic de la Facultat de Filosofia i Lletres.

Correspondència: Universitat de Barcelona.

Comissió permanent de l'Autonomia Universitària.»

NOTICIAS

A últitimos del pasado mes de Noviembre falleció la respetable señora D.ª Isabel Rosés, viuda de Puig de la Bellacasa y tía de nuestro querido amigo y antiguo socio de esta corporación don Fernando Casadevall Rosés a quién así como a las demás personas de su familia les acompañamos en el sentimiento.

= Ha sido elegido Presidente del Casino Gerundense para el próximo biénio, nuestro distinguido amigo y socio de esta Económica D. Manuel Vancells.

Le felicitamos, no dudando que su actuación en tal cargo será provechosa para la vida de la primera Sociedad recreativa gerundense.

= El capitán general ha aprobado el nombramiento de cabo de distrito del somatén a favor de nuestro buen amigo y socio de esta corporación D. Ramón de Berenguer y de Llobet.

Enhorabuena.

= Por Real orden de fecha 27 del pasado, del Ministerio de Hacienda y a propuesta de la Dirección general de lo Contencioso, le han sido dadas de oficio, las gracias, al Letrado interino del Estado D. Alberto de Quintana y Serra, por el celo e inteligencia desplegados en el ejercicio del expresado cargo.

Felicitamos a nuestro amigo, Censor de esta Económica, por tan merecida como honrosa distinción.

PUBLICACIONES RECIBIDAS

«Producción, tráfico y consumo», del mes de Septiembre.

«El exportador americano», del mes de Noviembre.

«A. E. G.» del mes de Octubre.

«Regeneración social y reconstitucional nacional», folleto pu-

blicado por D. Manuel Gaspar Marín, al que va anexo un Proyecto sometido al estudio y aprobación del Gobierno y de las Cortes con objeto de proceder inmediatamente de aprobado al comienzo y prosecución hasta el completo y feliz término de los grandes problemas nacionales descritos en tal folleto, los que tanta falta hace que sean realizados sin pérdida de tiempo para conseguir el anhelado engrandecimiento de la nación.

«Boletín» de la Sociedad Económica de Córdoba, meses de Octubre y Noviembre.

«Butlletí dels mestres» de los meses de Noviembre y Diciembre.

«Boletín Oficial» de la Dirección general de Comercio e Industria. Madrid.

«Cámara de Comercio de Madrid».

«Quaderns d'Estudi», Urgel, 187, Barcelona.

«El cultivador moderno», Notariado, 2, Barcelona.

«Cámara de Comercio y Navegación», Barcelona.

«Banca Marsans», Rambla Canaletas, 2, Barcelona.

«Fomento del trabajo nacional», Barcelona.

«Producción, tráfico y consumo». Organó de la Federación Patronal. Rambla de Cataluña, Barcelona.

«Comercio nacional», boletín de la Cámara de Comercio de Barcelona, del mes de Agosto último.

«A. E. G.» revista de los meses de Noviembre y Diciembre.

«Atalaya alemana» del corriente mes.

«El exportador americano», de este mes.

R. D. convocatoria y R. O. organizadora del Primer Congreso nacional del comercio español en ultramar.

«Comercio y Navegación» del mes de Octubre último.

«Butlletí dels mestres», del presente mes.

